

Tema 2

Explorant la vida interior: la presència de Déu dins nostre

CANT



Amb una flama d'Esperança encesa
que encara resta un camí per fressar,
caminarem amb tota la fermesa
per dur l'alegria al cor de tot germà.
I aquesta alegria ningú no ens la prendrà!

PREGÀRIA

Senyor, ens crideu al silenci del cor

Senyor, enmig del soroll del món, ens convideu a entrar dins nostre,
a fer silenci per escoltar la vostra veu i sentir la vostra presència.
Doneu-nos la gràcia de buscar moments de pau per alimentar la
nostra vida interior.

Una vida interior nodrida per la pregària

La pregària és l'alè de l'ànima, el diàleg que ens uneix a Vós,
Senyor. Ajudeu-nos a viure cada dia amb un cor obert i atent a la
vostra Paraula. Que, en la intimitat amb Vós, trobem llum, força i
consol per al nostre camí.

Viure des del cor i irradiar amor

La vida interior no ens aïlla, sinó que ens fa més propers als altres.
Quan vivim units a Vós, podem estimar amb més profunditat i
generositat. Que la nostra vida, arrelada en la vostra gràcia, sigui
llum i testimoni d'esperança. Amén.



A l'octubre, amb fervor,
Vida Creixent neix al cor.
Amb pregària i amb amor,
creix **la vida interior**.

Tres màximes sobre l'oració

«L'oració no és altra cosa que un tracte d'amistat amb Déu, que ens estima».

(Santa Teresa de Jesús)

«La pregària és la respiració de l'ànima; sense ella, la fe es marceix».

(Sant Silvà del Mont Athos)

«La pregària no canvia Déu, però canvia aquell qui resa».

(Rabí Abraham Joshua Heschel)

Introducció

L'espiritualitat del laic: vida interior

Un segon valor que exposa l'ideari intern de Vida Creixent, titulat *Amistat, Espiritualitat i Apostolat*, és l'espiritualitat del laic. Es diu: «La característica de l'espiritualitat és la vida d'oració».

Expressions com *vida d'oració*, *contemplació* o *vida contemplativa*, que sovint fem servir, apareixen en els escrits dels Sants Pares i en la vida de molts sants. Aquesta vida interior no és una cosa extraordinària, sinó que està a l'abast de tothom.

L'oració és essencial per a la vida espiritual, com la respiració ho és per a la vida física. En la pregària, renovem la fe en la presència i l'amor de Déu, fomentem l'esperança que ens orienta cap a Ell i ampliem el nostre cor per respondre a l'amor diví.

La vida interior es nodreix amb la pregària i requereix constància i esforç, ja que, sense conreu, no pot créixer.

1. Déu en el nostre interior

Jesús diu a la dona samaritana:

«Però arriba l'hora, més ben dit, és ara, que els autèntics adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare» (Jn 4, 23).

Aquesta frase ens ensenya que adorar Déu en esperit vol dir buscar-lo i trobar-lo en el nostre interior.

Un exemple preciós el trobem en Sant Agustí. A les seves *Confessions*, explica la seva recerca de Déu, fins que finalment descobreix que Déu era dins seu i ell el buscava fora:

«Tu estaves dins meu i jo, fora. I fora t'anava buscant...» (Confessions, Llibre X).

No ens passa el mateix a nosaltres? Ens deixem atrapar per les preocupacions del dia a dia —feina, família, compromisos...— i no trobem temps per mirar dins nostre.

Però només quan ens aturem i entrem en el nostre interior descobrim Jesucrist com el centre de la nostra vida. Ell hi és, encara que no el percebem.

2. Déu parla. Jo escolto?

Hi ha un conte titulat *Alícia en el país de Déu*, que diu així:

Una nena, l'Alícia, es preguntava: «Voldria conèixer Déu. On el puc trobar?».

Déu, que havia sentit el seu desig, li va enviar molts senyals aquell dia: un matí ple de llum, el cant d'uns ocellets a la finestra, la pau d'una església... Però Alícia estava massa distreta per adonar-se'n.

A la nit, trista perquè no trobava Déu, el va somiar. Déu li va dir:
«Avui t'he enviat molts senyals: la llum del dia, els ocells, l'església, el petó de la teva mare... i no m'has reconegut en cap».

L'endemà, Alícia va sentir un gran canvi dins seu: Déu era present en la seva vida, en la natura i en les persones properes. Això ens passa també a nosaltres: Déu ens parla, però sabem escoltar-lo?

L'*Evangelí* ens ofereix un exemple preciós en la Mare de Déu. En el relat del naixement de Jesús, es diu que Maria «guardava tot això en el seu cor i ho meditava». Com ella, hem d'aprendre a meditar i llegir la nostra vida des de la fe.

3. L'obra de Déu es realitza en l'interior de l'home

Déu actua en el nostre interior, però per escoltar-lo, cal allunyar-se del soroll i trobar espais de silenci.

El sacerdot i psiquiatre Mn. Joan Baptista Torelló, amic de Viktor Frankl, escrivia:

«Ens retirem en silenci perquè el Mestre interior, que parla sense soroll de paraules, pugui ser escoltat. No per fer una cosa extraordinària, sinó per mantenir una actitud estable durant tota la jornada. Tenim molt a fer, però sobretot molt a escoltar».

Aquest és el gran repte: mantenir aquest silenci interior no només en la pregària, sinó al llarg de tot el dia. Només així podrem ser guiats per l'Esperit de Déu.

Resum i preguntes per al grup

Trencant el gel: Mireu les màximes del tema i digueu amb quina frase us heu sentit més identificats quan es parla de vida interior. Per què?

1. Déu en el nostre interior

-Resum: Jesús ens ensenya que hem de buscar Déu dins nostre, com va descobrir Sant Agustí.

► **Pregunta:** Què ens impedeix trobar moments per a la pregària?

2. Déu parla. Jo escolto?

-Resum: Déu ens parla en les situacions quotidianes, però sovint no hi parem atenció.

➤ **Pregunta:** Heu viscut alguna experiència en què hàgiu sentit clarament la presència de Déu?

3. L'obra de Déu en l'home

- Resum: La vida espiritual necessita espais de silenci per escoltar Déu.

➤ **Pregunta:** Com enteneu el text de Mn. Joan Baptista Torelló?

Oració final

Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.